

Continuarea aventurilor din
Zilele amanților și Noaptea amanților

Amanții

3.0

un roman de *Corina Ozon*

HERG BENET
PUBLISHERS

Colecția $\sqrt{7}$

HERG BENET
P U B L I S H E R S

2015

© 2015 Corina Ozon

© 2015 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Herg Benet Publishers

Str. Inșișor nr. 8, sector 2, București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Copertă: TheSpartan Bureau

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OZON, CORINA

Amanții 3.0 / Corina Ozon. - București : Herg Benet, 2015

ISBN 978-606-763-028-2

821.135.1-31

AMANTII 3.0

Corina Ozon

FRAGMENTE DIN CARTE

HERG BENET
PUBLISHERS

*„Lumea se închide perfect
Între aceste două coperi
Unde am îngrămădit toate lucrurile
Pe care le-am iubit
De două ori.“*

(Marin Sorescu, „De două ori“)

1. AMANTA ȘI AVENTURA LA NEW YORK

Nu am mai vrut să aud de Mircea după faza din spital, când am văzut-o pe nevastă-sa fericită cu plozii pe lângă el. M-am simțit ca un căcat. De fapt, așa m-a tratat tot timpul. Mi-a dat speranțe, ca apoi să fugă cu ele. Iar eu stăteam și plângeam ca o proastă. Nu am vrut să mă mai las păcălită de rahaturile lui. După ce am fugit prin ploaie, de era să mor, noroc cu Larisa și Dimi polițaiul, că m-au găsit, mi-a dat o mie de mesaje, m-a sunat, că îi pare rău, că nu am înțeles eu bine, că pizda mă-sii. Dar cât am stat noi împreună în pensiunea aia, ce-a păzit? S-a căcat pe el să îi spună nevستی-sii că se desparte de ea și gata. A vrut să stea cu curul în două luntri. Acum să stea cu matracuca de nevastă-sa. M-a fraierit și nu-l iert pentru asta. I-am dat o șansă, când ne-am împăcat, apoi s-a ofțicat că mă mărit. Păi, ce? Eu n-am dreptul la viață? Să stau cu dânsa la cheremul lui? Era să-l las și pe amărâtul de Epaminonda, pentru el. Bine, vorba vine *amărât*, că, de când ne-am căsătorit, îmi face toate voile. Mai puțin să mă fută, asta nu poate. Dar m-am resemnat. Mi s-a luat și de futut. Și numai Mircea e de vină! Îl urăsc și nu am mai vrut să-l

văd. Am înțeles că a ieșit repede din spital și că e bine. S-a întors acasă. Când a văzut că nu-i mai răspund la mesaje și la telefoane, nu m-a mai căutat. Normal, s-a consolat cu vreuna, nu-l plâng eu pe el.

Am plâns o săptămână, am fumat ca apucata, de mi-a venit rău. Epaminonda a primit un job la o companie în America. A fost plecat două săptămâni, să vadă ce și cum, și când s-a întors mi-a zis să merg cu el. Am acceptat.

Boss, ca de obicei, s-a ocupat de tot: viză, bilete de avion. Am făcut escală la Paris. Larisa, Clau și Cami boceau că plec, de ziceai că mai am puțin și mor. Adevărul e că nu-mi ardea deloc să plec. Nu-mi trecuse de Mircea, ori-cât mă prefăceam eu. El era cu mine, oriunde mergeam. Îl aveam deja în minte, ca pe un neuron. Uneori, chiar mă gândeam că de fapt el gândea, nu eu. Și-mi mai venea și mie să strig câteodată, așa cum face el: „*Ce pula mea?*“. Și așa le-am zis și nebunelor: „*Ce pula mea plângeți, că n-am murit?*“. Și ele au rămas cu gurile căscate, iar eu am râs. Asta era la aeroport, la Otopeni. Au ținut ele să mă conducă. Cu două seri înainte, am stat la povești și ne-am matolit la mine acasă. Larisa cânta melodia aia enervantă, „*Happy*“, bine, nici nu știa decât cuvântul ăsta, restul era o lălăială. Clau zicea că e mai frumoasă ca Monica Bellucci, iar Cami se simțea vinovată că băuse, că ce va zice bebelușa ei când va fi mare. Dimineața, devreme, când treceam cu taxiul spre aeroport, am văzut pe geam pensiunea în care am stat cu Mircea. Ce fericiți am fi putut fi, boul dracului! Cum l-a agățat matracuca de nevastă-sa în ultima clipă... Iar el, prostul, a pus botul. Și tot am simțit un ghem în

stomac când am văzut fereastra cu perdeaua trasă. Mi-am amintit nopțile noastre acolo, când mâncam pizza din cutie și eram fericiți. Așa am crezut, că voi fi mereu fericită. Știu că mă iubea, altfel n-ar fi plecat atunci de acasă. Dar n-a avut curaj să meargă până la capăt.

Cât timp am zburat, când închideam ochii, îmi apărea fereastra cu perdeua de la pensiune. Cu imaginea asta am stat în America. După două luni, m-am întors. Mă topeam acolo, nu-mi găseam locul. Epaminonda se purta cu mine ca și cu o prințesă. Ieșeam la restaurante scumpe, dar muream de plictiseală. Am încercat să facem sex de vreo două ori, dar se bloca de fiecare dată. Zilele treceau greu, el era mai tot timpul plecat, avea un job într-o firmă, al cărei patron era prieten cu Boss. Voia să promoveze și stătea până îl dădeau oamenii de la curățenie afară din birou. În timpul ăsta, eu stăteam în casă. Nu prea îmi venea să ies, că numai cu liftul făceam vreo zece minute. Și totul mi se părea mare în jur. Și clădirile, și copacii, și porțiile de mâncare, toate mi se păreau imense și parcă aveau altă formă. Vorbeam toată ziua cu fetele pe WhatsApp și pe Facebook, iar Larisa m-a întrebat să verific dacă americanii nu aveau și sula mare. O tâmpită. Că mie de asta îmi ardea... Bine, n-am stat doar în apartament, în care puteai să întorci mașina. Larisa era supărată, avea nuntă peste trei luni și voia să îi fiu nașă. I-am promis că vin și în mâini, dacă e nevoie. „*Fată, ești dusă? Cum să vii în mâini prin ocean?*” Nu, că e nu e normală! Clau se mutase cu directorul de corporație, ăluia i-a murit nevasta de cancer. Cami era cu bebelușa ei, avea Nelu grijă de ele. Toată lumea pare

fericită, doar eu sunt în America și plâng des.

Stăteam chiar în New York. Nu visam eu să ajung aici, când eram mică și vedeam orașul doar în filme. Credeam atunci că toate poveștile se termină cu bine în New York. Oameni de toate culorile și îmbrăcați în toate felurile. Iar americancele, frate, sunt niște ciumăfăi. Nu se îngrijesc deloc. Cu smocul sub braț și fuiorul pe picioare. Iar când pleacă dimineața la job, toate se îmbracă până în gât și au niște mutre, de zici că le-a intrat un băț în fund. Păi, să vină la noi, să vadă distracție la muncă! Cum ne hli-zeam la cafea dimineața și cum ne hăhăiam în ședințe. Dar e America „*licuriciul mare*”? E! Într-o seară, am ieșit la restaurant cu niște familii de români. Nevestele, niște acrituri, erau și vreo două mai elegante, se uitau la mine mai să mă mănânce și alta nu. Ei, soții adică, abia de îndrăzneau să ridice ochii din farfurie. Am spus un banc și una i-a dat un cot în coaste lui bărbată-su, pentru că a râs. Totuși m-am împrietenit cu o tipă mișto, Simina o cheamă. Fusese măritată cu un român gelos, care o bătea la ore fixe. Frate, eu pe ăstia i-aș spânzura de ouă! A cunoscut pe internet un american, s-a căsătorit cu el și a plecat. Acum zice că e fericită, are un copil, iar Peter, americanul, o soarbe din priviri. Celelalte o privesc cu ciudă, de parcă cineva nu le-ar fi dat și lor voie să fie fericite. Ieșeam cu Simina la cafea și mic dejun. De fapt, datorită ei am mai ieșit și eu din casă. Mi-a povestit că unele femei, după ce emigrează, au probleme cu adaptarea și își neglijează oarecum soții. Din cauza stresului nu mai vor să facă sex și devin irascibile. Simina avea un vocabular foarte ales,

era mereu coafată și îmbrăcată cu gust. Nu prea avea talie, dar era tare de treabă. După câteva zile, mi se părea că o cunosc de o viață. În țară, a fost avocat, dar aici o ținea soțul, câștiga destul. Așa că toată ziua stătea cu copilul sau băntuia prin oraș cu prietenele. Mergea la sală, colinda prin magazine. Ea mi-a spus că nu trebuie să las nicio zi fără să fac ceva ce îmi place, oricât de mic mi s-ar părea. Sunt lucruri pe care și le-ar dori și, deși are bani, nu poate să le facă. „*Mi-e dor de mirosul de fân cosit, Cati*“, mi-a zis ea într-o zi. Mi-a spus că nu poate veni așa des în țară, că nu vrea să mai dea ochii cu familia, că fostul soț încă o amenința și îi trimitea mesaje urâte. Mi-a arătat unul: „*Fă, când te prind, te sparg și pe tine, și pe americanul tău!*“. Am întrebat-o de ce le păstrează. Mi-a răspuns că a vrut să le aibă ca dovezi, dar îi este milă. Aștepta să își găsească pe alta și să îi treacă. „*De cinci ani?*“ Simina a zâmbit. „*În felul lui, m-a iubit. Dar acum sunt fericită.*“ Nu prea am înțeles eu cum vine asta și mă cam enervau sclifositele care se dădeau lovite, iar ele n-aveau nici pe dracu'. Mi se părea chiar că îi place că Othello ăla de Zalău, că de-acolo era, o mai iubește în felul lui idiot. S-a aplecat ușor către mine și mi-a spus încet, de parcă înțelegea cineva de acolo română: „*Ne potriveam la pat rău de tot.*“. Eu am înghițit în sec. Iar mi-am amintit de Mircea.

La mesele la care ieșeam cu ceilalți, se vorbea numai despre politică. Mai ceva ca acasă. Cel puțin, pe mine nu mă interesa de nicio culoare. Povesteau întruna cum au ieșit ei la vot și au salvat țara de comuniști. Asta cam așa e, că am și eu o mătușă în Canada, care a trebuit să

meargă așa de departe ca să voteze, că pe drum l-a întâlnit pe actualul soț. S-au dus la un restaurant, apoi la un motel și s-au întors acasă. Seara, ea și-a amintit că uitase de votare și era așa de supărată, că aproape plângea. A cerut-o canadianul de nevastă și i-a trecut. La masă se povestea cum femeile și-au șters rujul roșu de pe buze și și-au dat jos hainele de culoarea roșie, când erau la vot. Iar eu am zis faza cu baba care a ieșit din cabina de vot și a întrebat cum se scrie corect: „*Futu-vă-n gură*“. Au tăcut toți, pe Epaminonda îl strângea cravata. Apoi au izbucnit în râs. De atunci, au început să mă bage în seamă și nevestele.

În rest, stăteam pe Facebook, Mircea nu mai postase de când fusese în spital. Ștersese *check-in-ul* pe care l-am dat în seara aia, cu „*Mă fut cu iubi. Nu deranjați*“, iar matracuca de nevastă-sa, culmea!, îmi acceptase prietenia. Am scos-o din listă, nu mai avea niciun haz. Nu mă mai interesa ce fac ei și pe unde merg. Vorbeam mult cu fetele și îmi era dor ca naiba de acasă. De glumele noastre tembele, de ieșirile noastre la cafenea și în pădure. Îmi era dor și de atmosfera de la birou, cu țăcănitul ăla de șef masochist. Nu știi de ce, nu mă simțeam nici prea bine. Am observat că ciclul îmi venise ma târziu luna trecută, iar luna asta mai devreme. Larisa mă tot bătea la cap să vin mai repede la nuntă, îmi trimitea poze și filmulețe cu ea plângând. I-am zis lui Epaminonda că vreau să plecăm, ca să ajungem la nunta Larisei. „*Cati, nu pot acum, sunt implicat într-un proiect la job și mi-e imposibil. Dar mergi tu și simte-te bine.*“ Soțul meu era americanizat deja, clar.

Am ieșit într-o dimineață cu Simina și i-am spus că

voi pleca. Privea nostalgic peste mine. Mi s-a părut că se întristase. A tăcut un pic, apoi mi-a zis: „*Am un iubit în România.*“. Eu am rămas tablou. Simina a continuat: „*S-a întâmplat înainte să mă decid să vin la Peter, în America. Cu o lună înainte de plecare. A fost ceva intens și pasional. Nu e zi să nu mă gândesc la el. Când am plecat, mi s-a rupt inima în două.*“. Nu știam ce să spun. „*De ce ai mai plecat?*“ „*Pentru că am vrut o viață mai bună. Nu știam cât îmi putea oferi, dacă rămâneam. El era într-o relație veche, avea datorii la bănci, dar când ne întâlneam, toate astea dispăreau. Ne-o trăgeam ca nebunii.*“ Și aici Simina a răs. Dar așa, un pic amar. Am simțit nevoia să îi spun: „*Și eu am avut un iubit în România.*“. „*A murit?*“, m-a întrebat Simina. „*Oarecum. E încă însurat.*“

SFÂRȘIT
FRAGMENTE DIN CARTE

CUPRINS

1. Amanta și aventura la New York	7
2. Amantul însurat și frământările	14
3. Nevasta și hackerii	20
4. Amanta și ispitele online	24
5. Amantul însurat și reconcilierea	33
6. Amanta și sfârșitul lumii	39
7. Nevasta și reîntâlnirea	44
8. Amantul însurat, la psihoterapeut	51
9. Amanta la ginecolog	58
10. Amantul însurat și sexul de împăcare	67
11. Amanta și petrecerea în pijamale	75
12. Nevasta și întâlnirea de 20 de ani	80
13. Amanta și surpriza din America	88
14. Amantul însurat și revelația	98
15. Amanta și șocul	102
16. Amantul însurat, în vacanță romantică cu soția ...	108
17. Nevasta și mărgelile erotice	113
18. Amanta și Ninja	119
19. Nevasta la lecția de tango	125
20. Amantul însurat și stresul	132
21. Amanta și veștile proaste	137

22. Soacra și vremurile noi	143
23. Amantul însurat și sarcina	149
24. Amanta la masa de Thanksgiving Day	155
25. Epaminonda și femeile	162
26. Nevasta și schimbarea	168
27. Amantul însurat și Andre Rieu	174
28. Amanta și reîntoarcerea	182

www.hergbenet.ro

Herg Benet Publishers

Bun de tipar: noiembrie 2015. Apărut: 2015.

Editura Herg Benet - București, România.

E-mail: editor@hergbenet.ro

HERG BENET
PUBLISHERS

„Femeia asta, autoarea, adică, nu e întregă la minte și nici ăia care o citesc, adică nici eu! Își face singură promovare, pleacă în turnee prin țară, doarme prin trenuri și pe la fanii ei p-acasă, fără teamă că dă peste vreo rudă cu vasluienii. Ăștia, adică fanii, o ajută cu organizarea evenimentelor, se implică în promovare, caută locații pentru lansări. E așa, un fel de concubinaj sau amantlâc literar de nu s-a mai pomenit. Oameni cu preocupări, profesii și niveluri de percepție diferite au devenit un fel de clan, de mafioți ai amantlâcului Made in Romania. Sau mai degrabă o sectă, mie îmi place să le spun Martorii Corinei. Și lor, nouă, ne place, because *love is in the air*, dragostea e în straturile de ozon. Așa cum e ea, dragostea, pe la noi, cu obscenitățile, grobianismele și rahaturile tipic mioritice. Când o să-i cunoașteți pe Cati și pe Mircea, eroii romanelor, veți înțelege ce spun.“

(Cristian Niculescu, București)

„Corina Ozon face ce vrea, cu mine, cu tine, cu noi. Eu așa zic. Exact ce vrea. Ne-a scris, așa, din vreau, între două postări pe Facebook, două cărți despre Viața în Ultra High Definition. Ne place sau nu să recunoaștem, noi ăștia care o citim suntem cam loviți cu leuca în cap și stau și mă-ntreb cum de-am rezistat fără *Zilele Amanților* și *Noaptele amanților* până la vârsta asta?“

(Magdalena Manea, Toronto)

„Paradox este alcătuirea Corinei. Blondă doar la păr, cu înfățișare candidă de statueta de Tanagra, greu de crezut că poate fi atât de spurcată la limbă și oțetită la fiere. Reporter *par excellence*, Corina are psihologia la vârful degetelor cu care tastează și un umor dulce amar de numa numa. Și mai are ea ceva fainisim. Nu suportă ipocrizia. Mircea și Cati există în fiecare. Suntem noi, cei care măcar odată în viață am fost sinceri cu noi înșine și cu ispita și am călcat strâmb. Iar dacă unii s-au ținut virtuoși, tot au păcătuit în amantlâcul cu gândul.“

(Cătălin Bădulescu, Brașov)

Proiectul de promovare al romanelor *Zilele Amanților* și *Noaptele amanților* a fost distins cu „Silver Award for Excellence“ la Romanian PR Award 2015

www.hergbenct.ro

ISBN 978-606-763-028-2

9 786067 630282 >